

Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijai

2020-10-13 Nr. 111

Kopija:

Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijai

Valstybinei energetikos reguliavimo tarybai

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2003 M. BIRŽELIO 17 D. NUTARIMO NR. 765 „DĖL ĮGALIOJIMŲ SUTEIKIMO ĮGYVENDINANT LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMĄ“ PAKEITIMO

Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo (toliau – ŠŪĮ) 17 straipsnyje įtvirtinta, kad nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojams turi būti užtikrintos techninės nenutrūkstamo šilumos tiekimo galimybės, kai laikinai neįmanoma naudotis pagrindine aprūpinimo šiluma sistema. Nenutrūkstamas aprūpinimas šiluma užtikrinamas šilumos vartotojo įrenginius prijungiant atskirais įvadais prie techninių sutrikimų atvejais nepriklausomų šilumos perdavimo tinklo dalių arba pastatant rezervinį šilumos įrenginį. Kai įrengiamas rezervinis šilumos įrenginys, nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojai laikomi naudojančiais aprūpinimo šiluma sistemą ir rezervinį šilumos įrenginį. Jeigu nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojai naudoja aprūpinimo šiluma sistemą tik kaip rezervinę, jie privalo mokėti šilumos tiekėjui kompensaciją už rezervinę galią.

ŠŪĮ 2 straipsnio 16 dalis numato, kad kompensacija už rezervinę galią – pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintą metodiką apskaičiuota su rezervuota galia susijusių papildomų sąnaudų kompensacija, mokama vartotojo, naudojančio šilumos tiekimo sistemą kaip rezervinį šildymo būdą.

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija (toliau – SAM) parengė (Reg. Nr.: 20-13371(2) Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. birželio 17 d. nutarimo Nr. 765 „Dėl įgaliojimų suteikimo įgyvendinant Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymą“ pakeitimo projektą, kuriuo siekiama įgalinti SAM patvirtinti Kompensacijos už rezervinę galią nustatymo sveikatos priežiūros įstaigose metodiką.

Toks SAM parengtas projektas prieštarauja teisės aktams, reglamentuojantiems institucijų atliekamas funkcijas ir joms priskirtas veiklos sritis.

Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo (toliau – EĮ) 4 straipsnio 2 dalyje numatytas baigtinis sąrašas institucijų pagal kompetenciją atliekančių energetikos veiklos valdymą, reguliavimą, priežiūrą ir kontrolę Lietuvos Respublikoje. SAM nepatenka į šį sąrašą.

Vadovaujantis EĮ 6 straipsniu, Lietuvos Respublikos energetikos ministerija formuoja valstybės politiką energetikos sektoriuje ir organizuoja, koordinuoja, kontroliuoja jos įgyvendinimą, pagal kompetenciją tvirtina teisės aktus, reglamentuojančius energijos tiekimo saugumą, energetikos objektų ir įrenginių, vartotojų energetikos įrenginių įrengimo, eksploatavimo, naudojimo, techninės saugos, efektyvaus naudojimo ir kitus techninius klausimus, atlieka kitas teisės aktų numatytas funkcijas.

Vadovaujantis EĮ 8 straipsniu, energetikos srityje veikiančių subjektų veiklą reguliuoja ir valstybinę energetikos priežiūrą bei kontrolę atlieka Valstybinė energetikos reguliavimo taryba (toliau – Taryba). Taryba yra Europos Sąjungos teisės aktuose, reglamentuojančiuose visuomeninius santykius energetikos sektoriuje, numatyta nacionalinė reguliavimo institucija, teisiškai atskirta ir funkciniu aspektu nepriklausoma nuo bet kurio kito viešojo ar privataus asmens,

priima savarankiškus, nuo jokios valstybės ar savivaldybių institucijos, įmonės, įstaigos ar organizacijos nepriklausomus sprendimus.

Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, Lietuvos šilumos tiekėjų asociacijos nuomone, Kompensacijos už rezervinę galią nustatymo metodiką (apimančią visus ūkio subjektus) turėtų tvirtinti Taryba arba Lietuvos Respublikos energetikos ministerija.

Pažymėtina, kad detalią šilumos tiekimo technologinę ir ekonominę informaciją renka, analizuoja bei nustato šilumos kainas ir paslaugų tarifus tik nepriklausomas energetikos reguliatorius – Taryba. Tuo tarpu SAM ketinimai nustatyti savo kontroliuojamoms įstaigoms rezervinio aprūpinimo šiluma tarifų nustatymo metodiką ir galimai pačius tarifus yra nesuprantami ir greičiausiai padiktuoti subjektyvaus tikslo „optimizuoti išlaidas“. Kategoriškai nesutinkame su tokia pozicija, nes valstybės reguliuojamų šilumos tiekimo įmonių sąnaudos yra pagrįstos, o jų pagrindu nustatomos kainos ir tarifai turi šias sąnaudas kompensuoti.

Prezidentas

dr. Valdas Lukoševičius